

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 14. Concilium Arelatense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. accusatores Episcopi Cæciliani confun-
 A. C. 314. derentur.

§. XIV.

Concilium Arelatense.

Interim Constantinus continuis fatiga-
 tus querelis Donatistarum, dicentium,
 Concilium Romanum paucorum Episco-
 porum fuisse, ut tumultuandi prætextum
 auferret, Concilium non solum numero-
 sius, sed etiam in Galliis, quod maxime
 cupiebant, scilicet in urbe Arelatensi con-

*Epist. ad
 Ablav.*

vocare statuit. In hunc finem Ablavio,
 seu Elavio Africae Vicario, qui Christia-
 nus erat, datis litteris mandavit, Cæci-
 lianum mitteret cum aliquibus, quos ipse
 comites eligeret, & alios Episcopos ex
 Provinciis Africae, nempe Proconsularis,
 Byzacenae, Tripolitanae, Numidiae, &
 Mauritaniae cum comitibus, quos quis-
 que sibi adscisceret; mitteret etiam ali-
 quos de factione Cæciliano contraria;
 singulis Episcopis Epistolas daret, quibus
 Provinciae ad profectionem eorum ne-
 cessaria suppeditare juberentur; itinere
 terrestri, quantum fieri posset, scilicet per
 Mauritaniam, & Hispaniam venirent.

*Euf. X. hist.
 c. 5.*

Imperator ad Episcopos quoque scripsit,
 atque Epistola ad Chrestum Episcopum
 Syracusanum in Sicilia data exstat, se-
 quentis tenoris: *Cum plures Episcopos ex
 diver-*

diversis locis in urbem Arelatensem prima Augusti convenire jusserimus, visum nobis tibi scribere, ut vectura publica utens, quam tibi Latronianus Siciliae Corrector procurabit, cum duobus comitibus secundi ordinis, quos volueris, & famulis tribus, qui tibi in via ministrent, in dicto loco, & dicta die compareas. In istis Epistolis ideo Personarum numerus exprimebatur, quia sic itinerantibus expensis publicis vectura, hospitium, & alimenta ministrabantur. Chrestus loco duorum Presbyterorum unicum Diacorum nomine Florum secum duxit. Ex hujus Epistolae exemplo de aliis judicare licet, ad alios Episcopos datis, quippe verosimiliter erant circulares, quae mutatis Episcoporum, & Praefectorum nominibus mittebantur. Etiam Papa ad hoc Concilium invitatus creditur; certe Legatos misit.

Episcopi igitur convenerunt in urbe Arelatensi dicta die, prima Augusti hujus anni 314. major caeteris Gallorum fuit numerus; ex subscriptionibus sedecim apparent, & inter hos tres illi, qui Concilio Romano interfuerant; minimum triginta tres Episcopi in hoc Concilio fuere praesentes; non nulli absentes pro se Presbyteros ablegarunt. Plures Galliae Ecclesiae nominantur, & inter alias Arelatensis, Massiliensis, Viennensis,

D 3 Lugdu-

Saeculum IV.

A. C. 314.

A. 314.

Subscr.
Conc. Arel.

Vales. de
Schism. c. 9.

Sæculum IV. Lugdunensis, Augustodunensis, Remen-
A. C. 314. sis, Trevirensis, Coloniensis, Rothoma-
 gensis, & Burdegalensis. Ex magna Bri-
 tannia Eboracensis, & Londinensis. In-
 veniuntur etiam nonnulli Itali, Hispani,
 & Africani. Marinus Episcopus Arela-
 tensis comites habuit unum Presbyterum,
 & quatuor Diaconos. Legati a S. Syl-
 vestro Papa Roma missi, erant Presbyteri
 duo, Claudianus, & Vitus, & duo Dia-
 cono Eugenijs, & Cyriacus.

Concilium
 Arelatense
 in Caussa Cæ-
 ciliani.

A. 314.

Aug. brev.
 coll. 3.

Acta SS.
 Dativi. &c.

Ep. Synod.

Primo causa Cæciliani Episcopi Car-
 thaginensis agitata est. Duo accusatio-
 nis capita Donatistæ proferebant, unum
 Personale, quod, adhuc Diaconus tem-
 pore Persecutionis, jussu Episcopi Men-
 surii ad portam carceris cum flagellis, &
 armatorum manu stetit, ut eos, qui
 Martyribus, in vinculis detentis, cibos
 portabant, arceret. In altero accusatio-
 nis capite dicebant, Episcopos Cæciliani
 Ordinatos, & inter eos Felicem Aptun-
 gitanum, Scripturarum Traditores esse.
 Episcopi Concilii Arelatensis, sicut Pa-
 tres Concilii Romani nullam accusatio-
 nis probationem invenerunt, itaque ite-
 rum Cæcilianus absolvitur, & damnan-
 tur accusatores. Antequam autem se-
 pararentur ex hoc Arelatensi Concilio,
 Patres Disciplina Ecclesiasticæ canones
 condiderunt, quos cum Epistola Synodali
 ad S. Sylvestrum Papam miserunt.

In

In Capite visuntur nomina triginta ^{Sæculum IV.}
 trium Episcoporum, quorum primus est A. C. 314.
 Marinus Episcopus Arelatensis, hinc in
 Concilio præsedisse creditur. Episcopi
 dicunt, se huc congregatos Imperatoris
 voluntate, & Donatistas a se condemna-
 tos, tum subjungunt: *Utinam, charissi-
 me Frater! & tu magno spectaculo ad-
 fuisses! profecto plurimum severitatis eo-
 rum condemnationi accrevisset, plenius
 fuisset nostrum gaudium; sed non potes
 relinquere illa limina, ubi Apostoli præ-
 sident, & effusus eorum sanguis jugi-
 ter Dei Gloriam prædicat. Attamen
 non solam materiam, propter quam con-
 gregati eramus, tractandam existimavi-
 mus, sed etiam plures canones in præ-
 sentia, & inspiratione Spiritus S. &
 Angelorum ejus observandos edidimus;
 atque juxta antiquam consuetudinem ti-
 bi potissimum competere credidimus, ut
 statutos promulges, cui maxima Eccle-
 siastici Regiminis pars concredita est. (*)*
 Hujus Concilii statuta viginti duobus
 Canonibus absolvuntur.

A. 314.

D 4 §. XV.

(*) Hier setzt der Uebersetzer eine kleine An-
 merkung, welche also lautet: *Baronius hat vor-
 gegeben, daß dieses Concilium diese Canones
 an den Pabst geschickt habe, um sich die Be-
 stätti-*